

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
Κεφάλαιο Α΄
Τροποποίηση του ν. 3213/2003

Άρθρο 1

1. Στο άρθρο 3 ν. 3213/2003 προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να ζητά από την Επιτροπή της παραγράφου 2 του παρόντος να διενεργεί εξατομικευμένο έλεγχο υπόχρεων σε υποβολή δήλωσης 'Πόθεν έσχες' προσώπων, όταν υπάρχει επώνυμη καταγγελία σε βάρος τους η οποία υποβάλλεται απευθείας στον Υπουργό ή μέσω του Συνηγόρου του Πολίτη ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους. Όταν η διεξαγωγή του ελέγχου στηρίζεται σε προηγούμενη καταγγελία, τηρείται η ανωνυμία του καταγγέλλοντος».

2. Οι διατάξεις των άρθρων 4 - 7 ν. 3213/2003 «Δήλωση και έλεγχος περιουσιακής κατάστασης βουλευτών, δημόσιων λειτουργών και υπαλλήλων, ιδιοκτητών μέσων μαζικής ενημέρωσης και άλλων κατηγοριών προσώπων» καταργούνται. Τα άρθρα 8 - 12 του νόμου αναριθμούνται σε 14 - 18. Ως νέα άρθρα 4 - 13 προστίθενται τα άρθρα 2 - 11 του παρόντος.

Άρθρο 2

Προστίθεται άρθρο 4 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 4
Παράνομος πλουτισμός

1. Υπόχρεος σε δήλωση πόθεν έσχες, ο οποίος με ενέργεια ή παράλειψη που συνιστά κατάχρηση της ιδιότητάς του, αποκτά ή προσπορίζει σε τρίτον αθέμιτο περιουσιακό όφελος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ έως ενάμιση εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ: (α) αν το αποκτηθέν ή προσπορισθέν αθέμιτο περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, ή (β) αν ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος.

3. Με τις ποινές των παραγράφων 1 και 2 τιμωρούνται και οι τρίτοι που προσπορίζονται το αθέμιτο όφελος που προκύπτει από τα αδικήματα των παρ. 1 και 2 εν γνώσει της τέλεσης αυτών από τον υπόχρεο.

4. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται εφόσον η πράξη του υπόχρεου σε δήλωση ή του τρίτου δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».

Άρθρο 3

Προστίθεται άρθρο 5 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 5

Προσφορά για άσκηση επιρροής

1. Υπόχρεος σε δήλωση πόθεν έσχεσ, σύζυγος, τέκνο, συνεργάτης οποιασδήποτε μορφής αυτού ή τρίτος, ο οποίος αξιώνει, λαμβάνει ή αποδέχεται προσφορά ή υπόσχεση ανταλλάγματος για τον ίδιο ή τρίτο, προκειμένου ν' ασκήσει επιρροή στη διαδικασία λήψης απόφασης ή στη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης οποιουδήποτε προσώπου που είναι υπόχρεο σε δήλωση πόθεν έσχεσ, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ έως επτακόσιες πενήντα χιλιάδες ευρώ (750.000). Με την ίδια ποινή τιμωρείται και αυτός που υπόσχεται, παρέχει ή προσφέρει άμεσα ή έμμεσα αντάλλαγμα σε άλλον για τον ίδιο ή τρίτο, προκειμένου ν' ασκήσει επιρροή στη διαδικασία λήψης απόφασης ή στη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης οποιουδήποτε προσώπου που είναι υπόχρεο σε δήλωση πόθεν έσχεσ. Σε κάθε περίπτωση είναι αδιάφορο αν η επιρροή ασκήθηκε ή όχι ή αν η υποτιθέμενη επιρροή οδηγεί ή όχι στο σκοπούμενο αποτέλεσμα.

2. Εάν η αξία των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ ή αν ο υπαίτιος ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ μέχρι ενάμισι εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ».

Άρθρο 4

Προστίθεται άρθρο 6 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 6

Μη υποβολή ή υποβολή ανακριβούς δήλωσης πόθεν έσχεσ

1. Υπόχρεος σε δήλωση πόθεν έσχεσ που παραλείπει να υποβάλλει δήλωση ή υποβάλλει εν γνώσει του ανακριβή ή ελλιπή δήλωση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες (500.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ αν η συνολική αξία της αποκρυπτόμενης περιουσίας του ιδίου και των λοιπών προσώπων για τα οποία αυτός οφείλει να υποβάλλει δήλωση υπερβαίνει συνολικά το ποσό των τριακοσίων (300.000) χιλιάδων ευρώ, ανεξάρτητα από το αν η απόκρυψη επιχειρείται με τη μη υποβολή δήλωσης ή την υποβολή ελλιπούς ή ανακριβούς δήλωσης.

3. Αν οι πράξεις της παρ. 1 τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έξι (6) μηνών έως δύο (2) ετών.»

Άρθρο 5

Προστίθεται άρθρο 7 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 7

Παρακώλυση ελέγχου - Μη σύννομη δημοσίευση δήλωσης

1. Τρίτος ο οποίος αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών καθώς και όποιος παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τον έλεγχο που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δημοσιεύει τη δήλωση περιουσιακής κατάστασης υπόχρεου ή υπόχρεων προσώπων κατά τρόπο που αντιβαίνει στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 6

Προστίθεται άρθρο 8 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 8

Συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία

1. Απαγορεύεται στα μέλη της Κυβέρνησης, στους υφυπουργούς, στους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στο γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς και ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και τους δημάρχους, στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, στους προέδρους, διοικητές, υποδιοικητές και γενικούς διευθυντές ελεγχόμενων από το κράτος πιστωτικών ιδρυμάτων καθώς επίσης και στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου να συμμετέχουν είτε οι ίδιοι είτε με παρένθετα πρόσωπα στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση εξωχώριων εταιρειών.
2. Η κατά παράβαση της παρ. 1 άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 7

Προστίθεται άρθρο 9 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 9

Γενικές ποινικές διατάξεις

1. Όπου στις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων προβλέπεται αθροιστικά ποινή στερητική της ελευθερίας και χρηματική, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 83 περ. ε' του Ποινικού Κώδικα.
2. Στον υπαίτιο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5, 6 παρ. 1 και 2 και 8 παρ. 2 επιβάλλεται υποχρεωτικά, ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας κύριας ποινής, και αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, αν η ποινή είναι φυλάκιση, και από δύο (2) έως δέκα (10) έτη, αν η ποινή είναι κάθειρξη. Η ως συνέπεια της αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων έκπτωση του υπαιτίου από το αιρετό δημόσιο,

δημοτικό ή κοινοτικό αξίωμα ή τη δημόσια, δημοτική ή κοινοτική θέση που κατέχει επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64 του Ποινικού Κώδικα.

3. α. Στα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν προϊόν κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 4 και 5 ή που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από προϊόν τέτοιων αδικημάτων επιβάλλεται υποχρεωτικά η παρεπόμενη ποινή της δήμευσης με την καταδικαστική απόφαση. Αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η σχετική περιουσία υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα, από περιουσία που αποκτήθηκε με τα εν λόγω προϊόντα ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί, υπόκεινται επίσης σε δήμευση στον ίδιο βαθμό όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

β. Στα περιουσιακά στοιχεία που δε δηλώθηκαν στην περίπτωση κάποιου από τα αδικήματα του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 επιβάλλεται με την καταδικαστική απόφαση ως παρεπόμενη ποινή η δήμευσή τους, εκτός αν ο υπαίτιος αποδεικνύει τη νόμιμη προέλευσή τους.

γ. Στο μερίδιο συμμετοχής που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στον υπαίτιο του αδικήματος του άρθρου 8 παρ.2 και στα προϊόντα, το εισόδημα ή στα άλλα οφέλη που αποκτήθηκαν από το μερίδιο αυτό ή τη συμμετοχή στη διοίκηση της εξωχώριας εταιρείας επιβάλλεται υποχρεωτικά με την καταδικαστική απόφαση η παρεπόμενη ποινή της δήμευσης.

δ. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτο από τον οποίο δεν μπορούν να δημευτούν, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας προς αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως την προσδιορίζει το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι του ποσού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία προς δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.

4. Η διάταξη του άρθρου 263 Β του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στα εγκλήματα των άρθρων 4, 5 και 8 παρ. 2 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 8

Προστίθεται άρθρο 10 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 10

Ποινική διαδικασία

1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως 8, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και ενεργείται απευθείας ανάκριση στο εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό του εφέτη ανακριτή από την Ολομέλεια του οικείου

Εφετείου σύμφωνα με το άρθρο 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Για την κατηγορία αποφαινεται το συμβούλιο εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων αυτών είναι το τριμελές εφετείο σε πρώτο και το πενταμελές εφετείο σε δεύτερο βαθμό.

3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 9

Προστίθεται άρθρο 11 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 11

Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων

1. Όταν η τακτική ανάκριση αφορά κάποιο από τα αδικήματα των άρθρων 4, 5, 6 παρ.1 και 2 ή 8, μπορεί ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να υπαχθούν σε δήμευση σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 9 παρ. 3. Σε περίπτωση διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης, η απαγόρευση της κίνησης των λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή του ανοίγματος των θυρίδων μπορεί να διαταχθεί από το συμβούλιο εφετών. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του συμβουλίου επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό, τίτλο, χρηματοπιστωτικό προϊόν ή θυρίδα και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στο νόμιμο εκπρόσωπο του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού ή στον διευθυντή του υποκαταστήματος του τόπου όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας επιδίδεται και στον τρίτο.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγόρευση ισχύει από τη χρονική στιγμή της επίδοσης στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό αυτής διάταξης του ανακριτή ή του βουλεύματος. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα αυτής θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου τυχόν εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Διευθυντικό στέλεχος ή υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή.

3. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, μπορεί ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να διατάξει την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου του κατηγορουμένου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα επέχει θέση εκθέσεως κατασχέσεως, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου και επιδίδεται στον κατηγορούμενο

και στον προϊστάμενο του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης της παραγράφου αυτής. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη που εγγράφεται στα βιβλία του υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου μετά την εγγραφή της πιο πάνω σημείωσης είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου.

4. Ο κατηγορούμενος, αυτός σε βάρος του οποίου διενεργείται προκαταρκτική εξέταση και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, με αίτηση που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή τον εισαγγελέα, μέσα σε είκοσι ημέρες από την επίδοση σε αυτόν της διάταξης ή του βουλεύματος. Η υποβολή της αίτησης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διάταξης ή του βουλεύματος. Η διάταξη ή το βούλευμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε αν προκύψουν νέα στοιχεία.»

Άρθρο 10

Προστίθεται άρθρο 12 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 12

Αστικές κυρώσεις

Εις βάρος του ελεγχόμενου καταλογίζεται χρηματικό ποσό ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος, το οποίο απέκτησε ο ίδιος, ο/η σύζυγος του ή ανήλικό τέκνο του και του οποίου η προέλευση δεν δικαιολογείται. Ο καταλογισμός γίνεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.»

Άρθρο 11

Προστίθεται άρθρο 13 στο ν. 3213/2003 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 13

Περιορισμοί διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών

1. Οι περιορισμοί των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α΄) επεκτείνονται στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στο γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και στους δημάρχους, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ΄, ι΄ και ια΄ της παραγράφου 1 του παρόντος νόμου. Στους ίδιους περιορισμούς υπόκεινται οι πρόεδροι, οι διοικητές, οι υποδιοικητές και οι γενικοί διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων που ελέγχονται από το κράτος, όταν ενεργούν ατομικά, καθώς και για λογαριασμό των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους.

2. Ως επιτροπές κατά την παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 θεωρούνται οι αντίστοιχες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.»

Κεφάλαιο Β

Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 12 - δήμευση

1. Το άρθρο 238 Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν προϊόν κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 235, 236 και 237 ή που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από προϊόν τέτοιων αδικημάτων επιβάλλεται υποχρεωτικά η παρεπόμενη ποινή της δήμευσης με την καταδικαστική απόφαση. Αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν αναμικθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η σχετική περιουσία υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα, από περιουσία που αποκτήθηκε με τα εν λόγω προϊόντα ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμικθεί υπόκεινται επίσης σε δήμευση στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

2. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτον από τον οποίο δεν μπορούν να δημευτούν, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας προς αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως την προσδιορίζει το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι του ποσού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία προς δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση».

2. Στο άρθρο 263 Ποινικού Κώδικα προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«2. Η διάταξη του άρθρου 238 έχει ανάλογη εφαρμογή σε όλα τα εγκλήματα των άρθρων 239 έως 261, εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαίτιους περιουσιακά οφέλη».

Άρθρο 13 - Τροποποίηση άρθρου 256 Ποινικού Κώδικα

Το άρθρο 256 Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Υπάλληλος που κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων ή με άλλο τρόπο ελαττώνει εν γνώσει του, και για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, τη δημόσια, δημοτική ή κοινοτική περιουσία, της οποίας η διαχείριση τού είναι εμπιστευμένη, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν η ελάττωση της περιουσίας είναι συνολικά ανώτερη των δεκαπέντε χιλιάδων (15000) ευρώ».

Άρθρο 14 - Στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων

1. Το ισχύον άρθρο 263 Ποινικού Κώδικα, αποτελεί την πρώτη παράγραφο του ίδιου άρθρου, η οποία αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στον υπάλληλο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι και 261, επιβάλλεται υποχρεωτικά πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων από ένα έως πέντε έτη, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει διαφορετικά. Ειδικά η έκπτωση του υπαίτιου από τη θέση ή το αξίωμα που κατείχε επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64. Στον τρίτο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι 261 μπορεί συγχρόνως το δικαστήριο να απαγγείλει και πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρο 61)».

2. Στο άρθρο 159 Ποινικού Κώδικα προστίθεται τέταρτη παράγραφος που έχει ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263B έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος.»

Άρθρο 15 - Μέτρα επιείκειας

1. Η παρ. 3 του άρθρου 236 και η παρ. 4. του άρθρου 237 Ποινικού Κώδικα καταργούνται.

2. Προστίθεται άρθρο 263B στον Ποινικό Κώδικα, με τίτλο: «Μέτρα επιείκειας», το οποίο έχει ως εξής:

«1. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1 και 2 και 237 παρ. 3 ή ο συμμετοχος στις πράξεις των άρθρων 235, 237 παρ. 1. και 2 και 239 έως 261 συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές υπαλλήλου ή δικαστικού λειτουργού απαλλάσσεται από την ποινή για τις συγκεκριμένες πράξεις. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξή του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφο 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 261 ή συμμετοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, απαλλάσσεται από την ποινή για τις συγκεκριμένες πράξεις αν το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση σημαντικά υπερέχουσα της δικής του ή αν με την καταγγελία συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη κυκλώματος διαφθοράς. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξή του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο υπάλληλος τιμωρείται με μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2 ποινή.

3. Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 261 προσφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές ατόμων που διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης και την άμεση παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που είχαν ταχθεί. Εάν η Βουλή δεν κρίνει τα στοιχεία επαρκή για την κίνηση ποινικής διαδικασίας σε βάρος του Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Εάν η Βουλή αποφασίσει την κίνηση ποινικής διαδικασίας σε βάρος του Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 Συντ., ο κατηγορούμενος απαλλάσσεται από την ποινή για τις πιο πάνω πράξεις. Στην περίπτωση που τα στοιχεία κρίνονται επαρκή από τη Βουλή, αλλά η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι εφικτή επειδή έχει επέλθει παραγραφή του αδικήματος, σύμφωνα με το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Για τις ανάγκες εφαρμογής αυτής της παραγράφου, η Βουλή πρέπει να αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών.